

C_2022340RO.01002102.xml
5.9.2022

RO

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 340/21

Cerere de decizie preliminară introdusă de Szegedi Törvényszék (Ungaria) la 28 iunie 2022 –
SOLE-MiZo Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-426/22)

(2022/C 340/28)

Limba de procedură: maghiară

Instanța de trimitere

Szegedi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamant: SOLE-MiZo Zrt.

Pârât: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

1)

În situațiile în care, în conformitate cu legislația statului membru, dobânzile aferente valorii excedentului de taxă pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA”) deductibil (denumite în continuare „dobânzi aferente TVA-ului”) care nu a putut fi recuperat ca urmare a aplicării condiției „de plată a contraprestației” sunt calculate prin aplicarea unei rate a dobânzii care acoperă în mod incontestabil dobânda aferente creditelor de pe piața monetară pe termen scurt și care este stabilită la rata de referință a băncii centrale, majorată cu două puncte procentuale, pentru perioada de declarare a TVA-ului, astfel încât aceste dobânzi curg începând din ziua următoare celei a depunerii formularului declarației de TVA în care persoana impozabilă a indicat un excedent de TVA care trebuia reportat în perioada de declarare următoare, ca urmare a aplicării condiției „de plată a contraprestației”, până în ultima zi a depunerii formularului declarației de TVA următoare, dreptul Uniunii, în special articolul 183 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (1) (denumită în continuare „Directiva TVA”), principiile efectivității și echivalenței, efectului direct și proporționalității, precum și Hotărârea Curții pronunțată la 23 aprilie 2020 în cauzele conexate Sole-Mizo și Dalmandi Mezgazdasági (C-13/18 și C-126/18) (denumită în continuare „Hotărârea Sole-Mizo și Dalmandi Mezgazdasági”) trebuie interpretat în sensul că este contrar acestuia o practică a unui stat membru precum cea în discuție în prezenta cauză, care nu permite ca, pe lângă dobânzile aferente TVA-ului, să se perceapă dobânzi pentru a compensa persoana impozabilă pentru deprecierea monetară a sumei în cauză, provocată de scurgerea timpului în

urma respectivei perioade de declarare până la plata efectivă a acestor dobânzi?

2)

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, dreptul Uniunii menționat în întrebarea respectivă și Hotărârea Sole-Mizo și Dalmandi Mezőgazdasági trebuie interpretate în sensul că este compatibil cu acestea faptul că o instanță națională stabilește rata dobânzii aplicabilă deprecierei monetare prin echivalarea acesteia cu rata inflației?

3)

Dreptul Uniunii menționat în prima întrebare preliminară și Hotărârea Sole-Mizo și Dalmandi Mezőgazdasági trebuie interpretate în sensul că se opun practicii unui stat membru potrivit căreia, la calcularea valorii deprecierei monetare, se ia în considerare și faptul că, până la îndeplinirea condiției „de plată a contraprestației”, și anume până la plata contravalorii bunului sau a serviciului, persoana impozabilă în cauză avea la dispoziție contraprestația pentru achiziții și taxa corespunzătoare și se evaluează de asemenea, pe lângă rata inflației înregistrate în perioada de depreciere monetară, perioada în care persoana impozabilă a fost privată de TVA (nu a putut solicita rambursarea sa)?

(1) JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 03, p. 7.